

Snad tomu tak mělo být, přírodní síly se proti nám spikly a večer s nocí 23.ledna, kdy se uskutečnili Písničkáři sobě s pořadovým číslem 3, byl chladný, mrazivý, troufám si říct, že až arktický.

Okolnosti byly i takové, že jsme málem museli hrát v bundách a kabátech, protože den před naší akcí v AC klubu vypovědělo službu ústřední topení. Prostě, když se „daří“, tak se „daří“. Možná, že neb

ýt obětavého Ivana Škalouda, který zajistil aspoň přímotopy, bychom se zařadili mezi akce pořádané za nejdrsnějších podmínek a překonali i třeba legendami opředený Křižanovský vaťák.

Cítila jsem se trochu provinile za to zatracené počasí vůči muzikantům i vůči návštěvníkům, kteří i přes mráz dorazili. Leckteří byli tak zmrzlí, že měli problém ovládat své obličejové mimické svaly a působili trochu jako voskové figuríny, a netuším, kdo všechno zůstal přimrzlý někde na hradeckých silnicích a chodnicích, sama jsem totiž měla co dělat, abych sebou po cestě do Ácéčka neflákla. Ale větru, dešti, ani mrazu poručit neumím, ač si to o mně někdo i myslí...

Účinkující však navzdory sibérii venku dorazili téměř všichni. Honza Ostrov se omluvil ze zdravotních důvodů. Můžu ale slíbit, že si zahraje někdy příště, např. v květnu, nebo v červnu.

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Úterý, 02 Únor 2010 22:34

Jako první zahrál **Jiří Votypka**, který sice upozorňoval na to, že má premiérové první vystoupení na mikrofony a že se nepovažuje za muzikanta, ale nebylo to téměř znatelné. Možná díky domácímu prostředí a útulné atmosféře klubu. Inspiruje ho Karel Kryl, Jarek Nohavica, ale poslouchá též rockové legendy.

Já jsem jako druhý, a tentokrát poslední, patriot z Hradce Králové následovala hned po Jirkovi. Vybojovala jsem zápas s novým snímačem do kytary, který jsem si pořídila k Ježíšku. Zahrála jsem pár písniček, které jsem otextovala za poslední dva roky, včetně těch, které zařazuji do kolekce „Lékárna a přilehlé okolí“. (Mé civilní zaměstnání je totiž farmaceutický asistent.)

Martin Hejnák byl pro mnohé veliké překvapení a zajímavým úkazem v dobrém slova smyslu, sám říká, že hraje „bizarní folk“ (směs folku, undergroundu, punku, psychedelie a jiných žánrů). V mnohém, o čem zpíval, mu dávám za pravdu. Pod mostem je k bydlení skutečně místa dost a též mám pocit, že jednou se tam všichni sejdem, při níži mého platu se tam nebude těžké ocitnout.

Po vystoupení **Honzy Řepky**, kterého zajisté znáte z dua NESTÍHÁME, jsem zavalená vlnou sebekritikou měla chuť zahodit kytaru. Uvědomila jsem si, že se mám stále co učit a shledávám, že je vhodné, když mi to nepřímo někdo připomene svým hráčským či pěveckým uměním. Honza podporuje písničkářskou scénu pravidelným pořadem Open Mic v pražské Kavárně Potrvá a tato akce, která se koná měsíc co měsíc, má už více než roční tradici.

Byla jsem moc ráda, že dorazil **Marek Jonáš**, který měl vystoupit už na Písničkářích sobě v říjnu, ale bohužel

Písničkáři sobě vol. III – mrazivý večer s hřejivou hudbou

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Úterý, 02 Únor 2010 22:34

